

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216978
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4312216978.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou JUDr. Evou Šiškovou, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 175 eura ako majetkovej škody a titulom nemajetkovej ujmy v sume 774,48 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdneho exekútora vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 4090840 dlžníkom: R. Q., nar. XX.X.XXXX. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Levice a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č.: 5402* 023815. Navrhovateľ následne podal podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku návrh na zmenu exekútora. Navrhovateľ legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Nesprávny úradný postup videl navrhovateľ v tom, že neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučného súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Poukázal ďalej na skutočnosť, že zmyslom právnej úpravy zmeny súdneho exekútora obsiahnutej v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku je zakotvenie možnosti zmeny exekútora na základe žiadosti najmä v snahe o dôsledné uplatňovania zásady hospodárnosti v exekučnom konaní a zabezpečenie ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora. Pretože exekučný súd ostal aj po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora nečinný, musel obdobie nečinnosti prekrývať navrhovateľ svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a

ďalších účastných orgánov. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastali riziká: zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčii povinného.

V návrhu uviedol, že majetková škoda predstavuje účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40.-eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50.-eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15.- eur, spolu sumu 175 eur.

Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky vo výške 774,48 eur, pričom pri výpočte vychádzal z alikvotného pomeru 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, teda 663,88 eur za rok: 12 mesiacov za mesiac. Exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 425 dní. Poukázal pritom na nálezy Ústavného súdu SR, v ktorých bolo navrhovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prieťahy súdov.

Ďalej v návrhu uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 17.6.2013, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Mal za to, že tvrdenie navrhovateľa nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní, nezakladá sa na pravde, pričom sám uvádza, že mu boli doručené rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora a navrhol aplikáciu ustanovenie § 43 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už 27.9.2012 bola súdu doručená žaloba vo veci a je teda zrejme, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr.

Poukázal na to že podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody je splnenie troch podmienok súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu, ktoré malo spočívať v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote uviedol, že pripúšťa, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30- dňovej lehoty, pričom poukázal na to, že nič nebránilo navrhovateľov, využiť účinný prostriedok nápravy a to podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu. Okrem toho poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 že pri posúdení či došlo

alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ústavný súd prihla sice na lehoty, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, lebo je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti danej veci. Zároveň poukázal na to, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prietahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prietahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti.

Odporca namietal aj premlčanie návrhu, keď k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť k obdobi pred marcom 2009, keď 30 dňová lehota od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, teda tri roky pred uplatnením si nároku v rámci predbežného prerokovania veci. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. Ku škode uviedol, že navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svoje činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, teda akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla, tak vznikla bez ohľadu na tvrdené prietahy. To isté platí aj o nároku na položku majetkovej škody na udržiavanie systému. Požadovať tak paušálne sumy za spomínané veci všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a účelové. Poukázal na to, že samotný zástupca navrhovateľa vo svojom stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 2.7.2012 uviedol, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov elektronickej forme a návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdom boli odoslané v tejto forme rovnako elektronickej. Z týchto dôvodov je uplatňovanie si majetkovej škody vo výške 175 eur nadhodnotená a aj nepreukázaná. Skutočnú škodu treba preukázať. Navrhovateľ nepreukázal v konaní ani vznik ani výšku škody.

K nemajetkovej ujme vo výške uviedol, že poskytovanie finančného zadost'učinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípade zo strany súdu, preto považoval za nesprávnu úvahu navrhovateľa vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur. Poukázal ja na to, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetom konaní, lebo si nemajetkovú ujmu uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S prihliadnutím na uvedené považuje odporca konanie navrhovateľ v rozpore s dobrými mravmi.

Súd rozhodol rozsudkom č.k. 10C/78/2013-42 zo dňa 4.12.2013 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň súdu prvého stupňa vytkol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a tiež bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd rozhodol uznesením č.k. 11Co/76/2014 - 62 zo dňa 19.11.2014 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rozhodnutí uviedol, že po preskúmaní

odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa, spočívajúce v namietaní odňatia možnosti konať pred súdom, nedostatočnom zistení skutkového stavu a v nesprávnom právnom posúdení veci je dôvodné. Súd prvého stupňa sa dopustil závažného procesného pochybenia v tom, že nárok navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnený z dôvodu tvrdeného nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní vedenom u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 753/2004 a na Okresnom súde Levice proti povinnej R. Q. (podľa udania navrhovateľa), prejednal s poukazom na postup exekučného súdu (Okresného súdu Levice) v konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/408/2005 proti povinnej D. T., čomu zodpovedá exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára pod sp. zn. EX 2290/2005. Uvedené zistenie znamená, že súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol na základe takých skutkových zistení, ktoré vyplývajú z exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Er/408/2005 (u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára pod sp. zn. EX 2290/2005), ktoré však nesúvisia s exekučnou vecou vedenou proti povinnej R. Q. a sú v rozpore s údajmi, ktoré uvádzal navrhovateľ v podanom návrhu (napr. sp. zn. EX 753/2004). Nakoľko súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní tento exekučný spis nemal k dispozícii, jeho rozhodnutie je predčasne vydané, nepreskúmateľné a zmätočné.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, pripojeným spisom Okresného súdu Levice č.k. 6Er/304/2004, listom európskej komisie, článkom denníka SME, mailovou správou odporcu k výške uplatneného nároku, znalecký posudkom č. 1/2015 a zistil tento skutkový a právny stav :

Návrhom doručený súdneho exekútorovi Dr. Pekárovi dňa 6.5.2004 bolo začaté exekučné konania v prospech oprávneného - navrhovateľa proti povinnému. Dňa 12.5.2004 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, dňa 4.6.2004 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod reg. číslom 5402 023815*. Dňa 23.11.2010 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 8. 9.2011 požiadal exekučný súd JUDr. Pekára o vyjadrenie, či súhlasí so návrhom na zmenu exekútora. Súdny exekútor Dr. Pekár reagoval podaním doručeným 20.9.2011 tak, že súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslil trovy exekúcie. Uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/304/2004-18 zo dňa 17.1.2012 súd vyhovel návrhu a poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. V spise sa nachádza správa súdneho exekútora JUDr. Krutého, doručená súdu 15.8.2014 o vrátení poverenia na vykonanie exekúcie, z dôvodu, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

Nahliadnutím do mailovej správy od odporcu súd zistil, že navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku dňa 30. 5.2012 a žiadal priznať majetkovú škodu 175 eur a nemajetkovú ujmu 783,52 eur.

Podľa znaleckého posudku č. 1/2014, vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, v ktorej znalecká organizácia uviedla, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív dospel k názoru výšky majetkovej škody vzniknutej navrhovateľovi, ktorá je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb, a zistil, že u žalôb označených ZE, kde ide o žiadosť o zmenu exekútora, je výška škody na jednu žalobu 31,68 eur.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov /ďalej len zákon/ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov /ďalej len Exekučný poriadok/ účinného v čase začatia exekúcie, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí, schválených zmierov, platobných výmerov, výkazov nedoplatkov a dohôd, ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /ďalej len Exekučný poriadok/, účinnom v čase začatia exekučného konania, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so

zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Súd pojednával v neprítomnosti obidvoch účastníkov konaní, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili.

Súd poukazuje na to, že nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenie zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovene lehote. Rýchlosť a účinnosť súdneho konania je objektívne podmienená charakterom ako aj právnou a faktickou zložitou prejednávanej veci, ďalej správaním účastníkov súdneho konania a aj činnosťou resp. súčinnosťou štátnych a iných orgánov, ktoré sa zúčastňujú na súdnom konaní.

Súd predovšetkým poukazuje na to, že podľa ustanovení, ktoré je potrebné aplikovať na uvedenú vec, nebola v Exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota na rozhodnutie súdu o žiadosti o zmenu exekútora a teda súd nemohol zistiť nesprávny úradný postup pre nedodržanie zákonnej lehoty na rozhodnutie súdu. Súd vykonal dokazovanie predovšetkým z pripojeného exekučného spisu a zistil, že návrh na zmenu exekútora došiel súdu dňa 23. 11.2010, pričom úpravou zo dňa 8. 9.2011 bol doterajší exekútor vyzvaný na vyjadrenie sa k žiadosti o zmenu exekútora. Po doručení stanoviska doterajšieho súdneho exekútora, ktoré boli súdu doručené 20. 9.2011, súd rozhodol o žiadosti o zmene exekútora tak, že žiadosti vyhovel s to uznesením zo dňa 17.1.2012. Súd rozhodol v primeranej lehote, /cca 4 mesiace / pričom súd dáva do pozornosti, že v priebehu tejto lehoty skúmal stanovisko súdneho exekútora a rozhodoval po doručení jeho stanoviska. Zo spisu je zrejmé, že súd konal kontinuálne, bez zistených prietahov v konaní. Okrem toho súd poukazuje aj na to, že navrhovateľ zaplavil súdy vysokým počtom návrhom na vykonanie exekúcií, na čo má samozrejme právo. Len čo súdy poverili súdnych exekútorov vykonaním exekúcií a museli sa vypoariadať s ich počtom zvýšeným pracovným úsilím, podal navrhovateľ ako oprávnený návrhy na zmenu exekútora a to opäť vo všetkých exekučných konaniach, čo predstavovalo ďalší nápor na pracovné výkony súdov. Následne sa snaží rovnako vysokým počtom žalôb eliminovať nesprávne nastavené podnikateľské riziko náhradou škody od štátu. Súdy sa musia vypoariadať s náporom práce aj tak, že sa doba rozhodnutia predĺži, čo sa stalo aj v prípade žiadosti o zmenu exekútora v pripojenom exekučnom spise. Ohľadne prípadného prietahu v konaní sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V exekučnom spise sa nenachádzajú žiadosti o informáciu o stave konania zo strany oprávneného dňa 18.2.2009, zo dňa 20.5.2009, zo dňa 20.5.2010, zo dňa 23.9.2010 ani 27.9.2010, tak ako uvádza navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 18.6.2015. Medzi žiadosťou o zmenu exekútora a vydaním uznesenia, ktorým súd žiadosti vyhovel, nie sú v žiadne žiadosti o informáciu o stave konania zo strany oprávneného.

Podľa názoru súdu, v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Navrhovateľ neprodukoval dôkazy k tomu, že škoda spočíva v zmenšení jeho majetku, alebo v ušlom zisku, ale ako majetkovú škodu uvádza vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Súd má za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody na jeho strane v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu o jeho

návrhu na zmenu exekútora. Pokiaľ ide o náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40.- eur, má súd za to, že túto škodu navrhovateľ nešpecifikoval, nie je možné, podľa názoru súdu považovať uvedené položky za škodu v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Uvedené položky sú uvedené paušalizovane, pričom podľa názoru súdu poplatky spojené s pracovným výkonom zamestnancov informačného systému má navrhovateľ v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou a nemôže vyčíslieť, akú hodnotu by mali výkony jeho zamestnancov práve so správou pohľadávky, ktorý bola predmetom exekučného konania. K výške škody, ktorá má spočívať v úkonoch na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50.- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučného súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučného súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolu stavu konania na exekučnom súde sumu 15.- eur, navrhovateľ nepreukázal. V exekučnom spise sa v období od podania návrhu na zmenu exekútora do jeho rozhodnutia nenachádza ani jedna urgencia zo strany oprávneného, teda ani tieto položky škody navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, pritom ako dôkaz v žalobe navrhol pripojiť exekučný spis Okresného súdu Levice, ktorý súd pripojil a oboznámil prečítaním, pričom žiadne dôkazy, na ktoré navrhovateľ poukazuje a z ktorých odvodzuje vznik škody, sa v spise nenachádzajú a ani žiadne iné navrhovateľ k žalobe nedoložil.

Súd je toho názoru, že počas doby od podania návrhu na zmenu exekútora do jej rozhodnutia, navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda. Jeho vyjadrenia o rizikách neskoro vydaného rozhodnutia o tom, že nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného, by súd považoval za relevantné v takom prípade, ak by neboli uvádzané len všeobecne a hypoteticky, ale by boli k tomu produkované aj dôkazy, napr. také, že v čase, keď podal návrh na zmenu exekútora mal povinný na účte finančné prostriedky a následne v priebehu doby do rozhodnutia ich už nemal a teda exekúcia bola týmto zmarená. Aj v tomto prípade však dáva do pozornosti tú skutočnosť, že až do právoplatného rozhodnutia súdu o zmene exekútora, je povinný vykonať neodkladné úkony pôvodne poverený exekútor. Súdom okrem toho dáva do pozornosti, že pohľadávka oprávneného v exekučnom konaní, ktoré súd preskúmaval, došlo k vymoženiu jeho pohľadávky s príslušenstvom, čo oznámil exekútor súdu a vrátil aj vydané poverenie.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. neobstarlivosť, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy "Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom".

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Navrhovateľ tieto skutočnosti nepreukázal, nepreukázal, že majetková škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s oneskorene vydaným rozhodnutím exekučného súdu o jeho návrhu na zmenu exekútora.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Ako už bolo konštatované, žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní, sa nevedlo.

Na znalecký posudok predložený po vrátení veci odvolací súdom súd neprihliadol, lebo nezistil nesprávny úradný postup a ani vznik škody v exekučnom konaní, v ktorom bola pohľadávka navrhovateľa vymožená .

K námietke premlčania, vznesenej odporcom v jeho písomnom vyjadrení súd uvádza, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola podaná dňa 23.11.2010, súd o nej rozhodol 17.1.2012, ktoré bolo doručené oprávnenému 5.4.2012. O škode sa mohol oprávnený dozvedieť nasledujúci deň, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba t.j. 6.4.2012 a uplynula 6.4.2015. Do uplatnenia si náhrady škody priamo u odporcu dňa 30.05.2012 neuplynula trojročná doba. Odporca namietal premlčanie nároku. Súd mal za to, že nárok, ak by bol dôvodný, nie je premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval v zákonom stanovenej lehote. Odporca si uplatnil písomným vyjadrením k žalobe aj náhradu trov konania, ktoré mu súd pri vyhlásení rozsudku priznal s tým, že ich výška bude špecifikovaná v písomnom vyhotovení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odporca trovy v lehote stanovenej zákonom nevyčíslil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú a preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám zvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,
ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.